

Written by தமிழ்நாடு

Sunday, 14 March 2010 18:50 - Last Updated Sunday, 14 March 2010 18:54

வதவைப் பதாக்கவும் எழுதியிருந்தார். இன்னோர் மகளின் மறைவு குறித்து ஜெனினி மாக்ஸ் சொல்கின்றார்.

1852-ல் ஈஸ்டர் பண்பிக்கையின்போது எங்கள் சிறு பிரான்ஸ் ஸ்கால்குக் கடுமையான மார்ச்சு; ஏற்பட்டது. மின்னாட்கள் அவள் வாழ்விற்கும் சாவிற்கும் இடையே போராடினாள். மிகப் பயங்கரமாக அல்லப்பட்டாள். ஆவள் மரணமடைந்தபோது, அவளது சிறு உடலைப் பின்னறையில் விட்டுவிட்டு, முன்னறையைக் குச்சிச் சென்று தரையில் படுக்கைகளை வரித்தோம். உயிருடன் இருந்த எங்கள் குழந்தைகள் மீளவும் எங்களருகில் படுத்திருந்தனர், ஆனால் நாமெல்லோரும் இரவிரவாக உறக்கமடையின்றி, அச்சின்னத் தவேதகைக்காக, அழுதோம். நாங்கள் கடுமையான வறுமையைத் துயர்ப்பல் மீழ்கியிருந்த காலகட்டத்தில் தான் இந்த அருமையைக் குழந்தையின் மரணமும் நிழல்த்தது. அந்தச் சமயத்தில் எமக்கு உதவி செய்த எவராலுமே உதவி செய்ய முடியவில்லை. கட்சையாக எங்களை அடக்கி வந்து காணும் பிரஞ்சு அகதி ஒருவரதைத் தடீ உதவி செய்யும் புர்ப்பும் பிமன்றாபினனே; அவர் சினகேபர் வமான ஆதார உணர்வோடு இரண்டு பவன்கள் கொடுத்தார். அந்தப் பணம் சவப்பெட்டி வாங்குவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. அதில் தான் என் குழந்தை நிரந்தர அமையியில் நிலை கொண்டிருக்கிறது. அவள் இந்த உலகிற்கு வந்தபொழுது அவளுக்குத் தொடட்டில் இருக்கவில்லை. இறந்தபொழுது அமையிபெறும் இடமும் வகைகாலம் மறக்கப்பட்டது. அவளது உடல் இடக்காட்டிற்குத் தக்கிச் செல்லப்பட்டதைத் துயரத்தால் கனத்துவிட்ட எத்தகைய இதயத்துடன் நாங்கள் பாத்திருப்போம்.

இப்பேர்ப்பட்ட நஞ்சை உருக்கும். இதயத்தைப் பிழியும் நிகழ்ச்சிகளே அவரின் குடும்ப வாழ்வு. இவ்வாழ்வால் ஜெனினி நோயாளி ஆகின்றார் 1880-ம் ஆண்டு ஈரல் பற்றாநோய்க்கு ஆளாகின்றார். ஓர் வருடம் இந்நோயால் உவாதைப்பட்டது, 1881-ம் ஆண்டு மார்ச்சு இரண்டாம் நாள் இவ்வாலகில் இருந்து நிரந்தர விடை பெறுகின்றாள்.

ஐந்தாம் பத்திரிகை ஐந்தாம் பத்திரிகை ஐந்தாம் பத்திரிகை

Written by தமிழ்நாடு

Sunday, 14 March 2010 18:50 - Last Updated Sunday, 14 March 2010 18:54

ஜெனீனி மாஹக்ஸ் யோஸிப் வயெட்மெய்யருக்கு எழுதிய கடிதம் - லண்டன், மே 20, 1850
அன்புள்ள திரு வயெட்மெய்யர், (பகுதி 1)

தங்களாலும் தங்கள் அன்பான மனைவியாலும்; நட்புடனும் அன்பு கலந்த
விரும்புதோம்பலுடனும் உபசர்ப்புக் கப்பட்டது, உங்கள் வீட்டில் நான் சொந்த
வீட்டைப் போல மிகவும் வசதியாக தங்கியிருந்த நாட்கள் கடந்து ஏறக்குறைய
ஓராண்டாகப் போகின்றது. நான் இருக்கின்றனே என்பதுபற்றிக் கூட நான் இத்தனை
நாளாக காட்டிக்கொள்ளவில்லை. உங்கள் மனைவி நேசத்துடன் எழுதிய கடிதம்
கண்டும் மௌனமாக இருந்தனே. உங்களுக்கு கும்பிற் பிறந்தது பற்றிய
செய்தியும் கூட இந்த மௌனத்தைக் காலகாலத்தில் இவ்வாறு மௌனமாக இருப்பது
என்னை அடிக் கடிமீச்சுத் திணற வதைத் தது. ஆனால் பரமபாலும் எழுத முடியாத
நிலையில் இருந்தனே. இன்னும் கூட எழுதுவது கஸ்டமாகத்தான் இருக்கிறது.

சந்தர்ப்ப சமீபநிலைகள் என்னைப் பணை எடுத்து எழுதுமப்படி நிர்ப்பந்திக்கின்றன.
நிவியப் பத்திரிகையில் இருந்து ஏற்கனவே கிடத்த அல்லது கிடக்கப் போகும் பணம்
ஏதாவது இருக்குமானால், கட்டிய விரைவில் அனுப்பிவகைகும் படி வேண்டுகின்றனே.
எங்களுக்குப் பணம் மிகமிகத் தலை. நாங்கள் செய்துவருகின்ற, பல ஆண்டுகளாகளாய்
செய்துவந்துள்ள தியாகங்களை வதைத்துக் கேட்கின்றோம் என்று நிச்சயமாக யாரும்
எங்கள் மீது குறைகூற முடியாதுங்கள் நிலை குறித்து பொதுமக்களுக்கு என்றும்
தகவல் கொடுக்கப்பட்டதில்லை. எனது கணவர் இத்தகைய விடயங்களில் மிகவும் மான
உணர்ச்சியுள்ளவர்.

கடசையாக ஏதேனும் இருந்தால் அதையும் தியாகம் செய்வாரே தவிர அதிகாரப்பூர்வமாக
அங்கீகரிக்கப்பட்டதுள் “பெர்பய மனிதர்களைப் போல” ஜனநாயகப் பிச்சையில்
இறங்கமாட்டார். ஆயினும் தமது நிவியப் பத்திரிகை தமது நண்பர்களிடம் இருந்து, குறிப்பாக
கொலோனிலுள்ள நண்பர்களிடமிருந்து தீவிரமான உற்சாகமான ஆதரவை அவர்
எதிர்பார்க்க முடியும். “;றனை ஸேசைத்துங்” பத்திரிகை;காக அவர் செய்துள்ள
தியாகங்கள் குறித்து அறிந்துள்ளவர்களிடம் இருந்தும் மூதன் மூதலாக உதவிகளை
அவர் எதிர்பார்க்க முடியும். ஆனால் இதற்கு மாறாக அசட்டையும் ஒழுங்கீனமான
நிர்வாகத்தின் விளைவாக கார்ப்யம் கட்டுப்பாட்டோடு. இதில் புத்தக விற்பனையாளர்,
நிர்வாகிகள் கொலோன் நண்பர்கள் ஆகியோர் செய்த காலதாமதம் அல்லது
ஜனநாயகவாதிகளின் போக்கு இவற்றில் எது மொத்தத்தில் அதிக நாசம் விளைவித்தது
என்று யாரும் சொல்லமுடியாது.

4 / 5

